

N o t a t k a

w sprawie organizacji muzeum skansenowskiego na Woli Justowskiej
w Krakowie.-

W ramach zagadnień kluczowych, podjętych w roku bieżącym przez Zarząd Ochrony i Konserwacji Zabytków, znajduje się sprawa organizacji muzeum skansenowskiego w Krakowie, na Woli Justowskiej. Wybór miejsca podyktowany jest przez szereg sprzyjających elementów lokalizacyjnych, jak położenie przy głównym szlaku spacerowym przez Skąły Pieniński do Lasu Wolskiego, urozmaicona morfologia terenu, pozwalająca na wprowadzenie zespołów budownictwa drewnianego z różnych regionów fizjograficznych województwa krakowskiego, możliwość ujęcia wody, jedyna w tej partii terenu itd.

Zasadniczą ujemną cechą omawianego terenu jest jego struktura własnościowa, polegająca na tym, że składa się on z czterech parcel, z których największa należy do Tow. Osiedli Pracowniczych, inne do właścicieli prywatnych. Miasto, zarówno jak i Skarb Państwa swoich terenów w tym miejscu nie posiada, jedynie obszar samego Lasu Wolskiego jest własnością m. Krakowa, ale stanowi on tak zwarty drzewostan, że nie można wejść do niego z jakąkolwiek zabudową.

Przeprowadzone przezemnie rozmowy z przedstawicielem Tow. Osiedli Pracowniczych, prof. Karolem Estreicherem, pozwalają przypuszczać, że gdyby Ministerstwo Kultury i Sztuki wystąpiło do odpowiednich czynników o ekwiwalent terenowy w okolicy Łąki Chełmskiej, Towarzystwo byłoby skłonne ustąpić z zajmowanego terenu, co pozwoliłoby na uruchomienie pierwszego etapu realizacyjnego jeszcze w bieżącym roku. Kwestja wywłaszczenia dalszych terenów musiałaby być przedmiotem pertraktacji z poszczególnymi właścicielami, co przy powzięciu odpowiedniej uchwały Prez. Miejskiej Rady Narodowej w Krakowie, mogłoby dać pożądane wyniki. Obowiązek przeprowadzenia odpowiednich konsultacji w tej sprawie na terenie M.R.N. wziął na siebie konserwator miejski dr. J. Lepiarczyk.

W wyniku dalszych rozmów zarysowała się następująca koncepcja organizacyjna muzeum skansenowskiego w Krakowie:

1. Inwestorem centralnym jest Ministerstwo Kultury i Sztuki poprzez Zarząd Ochrony i Konserwacji Zabytków, pokrywając koszty inwestycji z aneksu do budżetu na ochronę budownictwa drewnianego.
2. Inwestorem bezpośrednim jest Muzeum Etnograficzne w Krakowie, którego zakres musi być decyzją Ministra Kultury i Sztuki rozszerzony o nowy obiekt, jaki jest muzeum skansenowskie, jako oddział Muzeum Etnograficznego.
3. Realizacja prac, związana z rozbiórką wytypowanych do muzeum obiektów, z ich transportem i ustawieniem na miejscu, przeprowadzona jest przez Państwowe Muzeum Etnograficzne, przy użyciu własnego fachowego personelu kierowniczego i administracyjnego, oraz odpowiedniego zespołu wykonawczego, wynagradzanego według ustalonych dla tego typu prac. Nadzór i opiekę konserwatorską pełnią władze konserwatorskie miejscowe i centralne.
4. Dokumentacja techniczna powinna objąć szczegółowy pomiar sytuacyjno-wysokościowy oraz szkicowy projekt zagospodarowania terenu, bez szczegółowego lokalizowania obiektów, jako niemożliwego a priori w stosunku do obiektów o nieznanych elementach lokalizacyjnych. Koszt dokumentacji zawarty jest w ramach w. wymienionego kredytu Zarządu Ochrony i Konserwacji Zabytków.
5. Muzeum Etnograficzne zobowiązane jest przejąć teren wraz z obiektami w administrację, organizując odpowiedni aparat naukowy i administracyjny. Wyposażenie wnętrz budynków w odpowiedni sprzęt i przedmioty kultury materialnej leży w kompetencji Muzeum Etnograficznego.